

Kapitaler — ogsaa herhjemme — ikke paa kunstig Maade opnaa en højere Rente end den virkelige. Det er i sin gode Orden, at Renten herhjemme er i Overensstemmelse med den almindelige Rentefod. Verden over; der er ikke noget at sige til den Ting. Men hvad der for mig spiller en langt større Rolle — jeg skal ikke komme nærmere ind paa det her, jeg har jo tidligere haft Lejlighed til at omtale det udførlig — er Hensynet til Renteyderne, særlig Landbruget. Det kende vi jo allesammen, hvorledes særlig Landbruget lider under de store Prioriteter, ikke blot de store Renteydere, men ogsaa de mangfoldige smaa, og hvorledes Prioritetsgælden er vokset i en Række af Aar, saaledes at Prioritetsgælden i Landejendomme nu har naaet et Beløb af omkring ved 2,000 Mill. Kr. Der er ingen af os, der er i Stånd til at nævne Beløbets Størrelse med afgjort Vished, men vi kunne jo dog alligevel have et Skøn derover, og dette Skøn er dog vist temmelig rigtigt, naar jeg siger, at Prioritetsgælden er op imod 2,000 Mill. Kr., der skal ikke mangle meget. Og saa kan jo enhver regne sig til, hvad f. Eks. $\frac{1}{4}$ pCt.s — jeg vil ikke tale om $\frac{1}{2}$ pCt.s — Nedgang i Renten har at betyde for en Prioritetsgæld af 2,000 Mill. Kr. Det er ikke mindre end 5 Millioner Kr. Blot en Nedgang i Renten af $\frac{1}{4}$ pCt. er en Hjælp for Landbruget alene af 5 Mill. Kr. aarlig. Det er et klækkeligt Beløb, og det skal nok blive mærket. Men i det hele taget vil jeg blot sige dette, at enten man nu mener, at Forventningerne efter dette Lovforslag ske Fyldest eller ikke ske Fyldest, saa vil en hvilken som helst Konvertering af Statsgælden eller Kreditforeningsobligationer med Rente nedad, enten det er meget store, eller det er mindre Beløb, absolut virke i Retning af at trykke Renten nedad, og virke i den Retning, som Landbruget trænger til, og det er jo af den tidligere Finansminister blevet udtalt — jeg husker ikke, om det var i dette eller det andet Ting — at det var Regeringens Pligt at medvirke til, at vi kunde komme til at gaa i den Retning. Da altsaa dette Lovforslag peger i den rigtige Retning, finder jeg Anledning til at hilse det med Glæde og anbefaler det paa det bedste.

Breinholt-Vandborg: Jeg beklager, at jeg ved at forglemme et Par Bemærkninger, da jeg sidst havde Ordet, nu ser mig nødsaget til igen at bede om Ordet for et Par ganske korte Bemærkninger.

Jeg vilde nemlig sætte Pris paa at faa Lejlighed til at give min fulde Tilslutning til Udtalelser, der fremkom baade fra den højtærede Finansminister og fra det højtærede Medlem for 9de Kreds (Estrup) om, at der i denne Konverteringslov var opretholdt den Amortisation, som man var gaaet ind paa i 1886, og ligeledes vilde jeg give den stærkeste Tilslutning, jeg kunde, til Udtalelser fra de to samme højtærede Talere om, at den ikke-amortisable Del af Gælden, som ikke er medtagen her, maatte man vel vogte sig for at konvertere. Navnlig slutter jeg mig til de meget varme Udtalelser, der fremkom fra det højtærede Medlem for 9de Kreds om, hvorledes det var et Rygstød for de Folk, der vilde sikre enten et godt og stort og nyttigt Øjemed eller maaske Slægt i kommende Tider, og derfor var det nødvendigt, at der var en saadan sikker Anbringelse for Pengene, som der gives i denne Del af Statsgælden, den ikke amortisable Statsgæld. Det er blot for at give min fulde Tilslutning dertil, at jeg har bedt om Ordet. Og hvor stor Pris jeg end sætter paa denne Konverteringslov, kunde det dog være, at hvis de to Ting ikke havde været iagttagne her, vilde jeg have været meget i Tvivl om, hvorledes jeg vilde have stillet mig i denne Sag.

Madsen-Mygdal: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Madsen-Mygdal: Ja, jeg kan gerne sige, at ogsaa jeg havde glemt en Bemærkning, som gik i Retning af det samme som det, den sidste ærede Taler udtalte. Ogsaa jeg vilde gerne om den Del af Laanet, som ikke konverteres efter denne Lov, altsaa den uopsigelige Gæld, de 57 $\frac{1}{2}$ Millioner af Laanet fra 1886, udtale, at jeg vilde have hilst det foreliggende Lovforslag med endnu større Glæde, hvis de 57 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. havde været med. Fra mit Standpunkt maa jeg finde det rimeligt, om de havde været med; jeg kan ikke være enig med den ærede foregaaende Taler i hans Opfattelse, men da jeg anser det for temmelig unyttigt at udveksle Mening om den Ting, da jeg tror, det er aldeles uopnaaeligt at faa de omtalte 57 $\frac{1}{2}$ Million med, skal jeg lade det Spørgsmaal fuldstændig ligge og slutte mig til Forslaget, som det foreligger.